

Кръстъ тополя що превива,
кръвъ отъ бури що напиква,
и любовъ и кресота
и въ живота радостта!
Рипайте, тъпчете
черната земя съ нозете.

Луко се хорото кърши.
Хаала който сетень свърши,
на животъ живота даля —
и хорото отигра! —
Рипайте, тъпчете
черната земя съ нозете.

Отъ хорото на живота
чака всички нощъ Голгота:
туж на кръстъ, а тамъ подъ кръстъ —
и две шепи черна пръстъ!
Рипайте, тъпчете
черната земя съ нозете.

РОЖБА НА СЛЪНЦЕТО

Като класъ на нивата роденъ
азъ охолно отрагнахъ на полето
и слънцето ми и до днешенъ денъ
все още грее и живи сърцето

И всичко що е слънце ме плени
во мислите мечтите и делата
и чезна азъ когато засени
душата мракъ и обави полята

Когато залезе слънце задъ гори —
залеза самъ животъ и умира
а видя ли го да изгрей въ зори —
паял на живота извора извира